

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 859/2023
21.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Игора Балана, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Балана, адвоката Владимира Митровића поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 49/21 од 22.12.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 331/23 од 01.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Балана, адвоката Владимира Митровића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 49/21 од 22.12.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 331/23 од 01.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 49/21 од 22.12.2022. године окривљени Игор Балан оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из 246а став 2. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и изречена му је мера безбедности одузимање предмета – 812,25 грама нето масе опојне дроге марихуана и вагице за прецизно мерење, који се по правноснажности пресуде имају уништити.

На основу одредбе члана 151. ЗКП окривљеном Игору Балану враћен је привремено одузети предмет – мобилни телефон марке Самсунг са припејд картицом, ближе означени у изреци пресуде.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да надоканди трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ у Панчеву у износу од 30.800,00 динара и пред Вишим судом у

Панчеву у износу од 1.280,00 динара, као и да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног Игора Балана, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 331/23 од 01.06.2023. године исту одбио и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Игора Балана, адвокат Владимир Митровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и утврди да су одлуке суда засноване на недозвољеним доказима и издвоји те доказе из списка, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да укине другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање, као и да одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде до окончања поступка по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Балана, је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Игора Балана, адвоката Владимира Митровића, указује да је правноснажном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Према наводима захтева, у чињеничном опису изреке првостепене пресуде није наведен проценат концентрације психоактивне компоненте ТХЦ (тетрахидроканабинол) односно да ли је окривљени држао супстанцу која садржи преко 0,3 % ТХЦ тако да, у конкретном случају, према ставу одбране, нема предмета извршења као битног објективног обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Ненавођење концентрације психоактивне компоненте ТХЦ у чињеничном опису наведеног кривичног дела, према мишљењу браниоца окривљеног, недвосмислено води ка закључку да у конкретном случају није реч о опојној дроги. Поводом истакнуте повреде закона, бранилац суштински наводи да окривљени није држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу Списком психоактивних контролисаних супстанци - Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци (Сл. гласник РС бр. 38/19 од 31.05.2019. године), чије је држање законом забрањено, због чега сматра да радња за коју је осуђен окривљени, није прописана законом као радња извршења кривичног дела из

члана 246а став 2. Кривичног законика, те да због тога у његовим радњама нема обележја кривичног дела за које је оглашен кривим.

Изнети наводи браниоца окривљеног Игора Балана, нису основани из следећих разлога:

Чињенични опис изреке правноснажне пресуде садржи сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, за које је окривљени Игор Балан оглашен кривим и осуђен, при чему је предмет извршења наведеног кривичног дела – супстанца коју је окривљени неовлашћено држао у већој количини, јасно одређен као опојна дрога „канабис“, која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци (Сл. Гласник РС број 38/19 од 31.05.2019. године) у Листи 1, под редним бројем 47, уз прецизно навођење количине, чиме је испуњена обавеза тачног означавања предмета радње кривичног дела за коју је окривљени оглашен кривим.

Недвосмислено је да је, у конкретном случају, предмет извршења кривичног дела супстанца која је проглашена за опојну дрогу, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поред овога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. У вези са тим бранилац наводи да се правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП не може заснивати и као такав доказ означава записник о претресању стана и других просторија ПУ Панчево, ПС Бела Црква од 14.02.2020. године, у коме је назначено да је претресање обављено на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Вршцу Кпп Пов 45/20 од 14.02.2020. године. Међутим, бранилац надаље указује, да се у списима предмета налази предметна наредба за претресање, али из пријемног печата надлежне ПС, произилази да је ПС Бела Црква ову наредбу примила тек 20.02.2020. године, због чега је одбрана става да у конкретном случају нису били испуњени услови за претресање на основу наредбе суда, јер полицијски службеници приликом претресања нису имали наредбу за претрес.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву К 49/21 од 22.12.2022. године, а Апелациони суд у Београду, као другостепени, је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, налазећи да је претресање стана у конкретном случају извршено у складу са одредбама ЗКП, на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Вршцу Кпп Пов 45/20 од 14.02.2020. године, која се налази у списима, као и да је предметна наредба, предата полицијским службеницима, који су пре почетка претресања исту предали окривљеном, сходно одредби члана 156. став 1. ЗКП, те да је након обављеног претреса, окривљени без примедби потписао записник о претресању

стана (страна 4. записника где постоји и потпис два пунолетна грађанина као сведока, овлашћеног службеног лица и записничара), о чему је на страни 3. у трећем ставу образложења пресуде Кж1 331/23 од 01.06.2023. године, другостепени суд изнео разлоге које у свему прихвата Врховни суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, налазећи да околност да је ова наредба формално касније означена пријемним печатом у ПС Бела Црква, не утиче на законитост овог доказа, у смислу навода захтева.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, неосновани су наводи браниоца којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, будући да доказ чију законитост оспорава бранилац у поднетом захтеву, представља законит доказ и на њему се може заснивати судска одлука.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости бранилац указује на различито означавање супстанце која је пронађена код окривљеног у изреци пресуде, истичући да се прво наводи да је окривљени држао опојну дрогу „канабис“, док се надаље у чињеничном опису изреке пресуде наводи да је окривљени држао опојну дрогу „марихуану“, која није проглашена за опојну дрогу Списком психоактивних контролираних супстанци уз Правилник о утврђивању списка психоактивних контролираних супстанци (Сл. гласник РС бр. 38/19 од 31.05.2019. године). Ови наводи браниоца, по оцени Врховног суда, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, јер се истима указује на неразумљивост изреке правноснажне пресуде, у погледу назива супстанце која је нађена код окривљеног. У вези са тим, бранилац у захтеву указује и да су разлози пресуде нејасни и противречни изреци, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Преосталим наводима поднетог захтева, бранилац коментарише поступање полицијских службеника и анализира изведене доказе, посебно одбрану окривљеног и у вези са тим износи сопствени закључак о непостојању свести о противправности дела код окривљеног, чиме оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом односно указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП. Међутим, како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у разматрање и оцену истих, није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић